

Refleksjonslogg

Adaptasjon fra novelle til film: Liket av Tor Jonsson

Gruppen mi valgte å adaptere novellen "Liket" av Tor Jonsson. Jeg synes prosjektet har gått veldig greit. Det var morsomt å få jobbe med film og få testet ut kunnskapene sine i tolkning av novelle, filming, redigering og skuespill. Jeg synes gruppen har samarbeidet bra og det var lett å jobbe sammen siden vi alle jobbet for en høy karakter. Så klart var vi litt uenig i blant, men vi kom raskt til enighet igjen. Vi brukte tiden vi hadde og jeg synes vi var flinke til å fordele arbeidsoppgavene. Vi startet med å velge en novelle som heter "Black and Decker", men fant ut etter et par timer at det blir for tungvint. Da valgte vi "Liket" i stedet for, noe jeg er veldig glad for at vi gjorde. Vi valgte å modernisere den, slik at den skulle være en film som var lett å kjenne seg igjen i, spesielt for ungdommer. Det er jo dem som i hovedsak er målgruppen vår.

Vi tok avgjørelser underveis. En av de avgjørelsene som jeg vil si var viktigst, var bruken av lyd i filmen vår. Vi valgte å ha lyd bare på den ene scenen av to grunner. Den første grunnen var for å vise at det var det som startet hele mobbeprosessen. De ble sjalu på henne for hennes nye ting. Den andre, og viktigste grunnen i mine øyne, er å vise at man trenger ikke si noe for at det skal såre og oppfattes som mobbing. Det holder med blick og kroppsspråk. Det kan såre like mye som ord. Vi valgte også at mobiltelefonen skulle gå igjen noen ganger i filmen, fordi det er veldig aktuelt i dagens samfunn, også når det kommer til mobbing.

Som et virkemiddel brukte vi tilbakeblikk. Det hele starter med hovedpersonen på sykehuset som ser tilbake på det som har hendt. Handlingen rulles opp etter hvert, retrospektiv teknikk, og man skjønner mer og mer av hva som har hendt. Det avsluttes også på sykehuset, vi har altså laget en sirkelkomposisjon.

I "Liket" får vi lese historien fra kompisen til Arne (mobbeofferet) sitt perspektiv. Han vil egentlig stå i mot mobberne, men tør ikke, og blir med på mobbingen. Det er først på slutten han tør å si i fra. I vår film har gutten på gruppen fått den rollen. Vi skjønner at hovedpersonen og gutten har et slags forhold og at gutten egentlig liker jenta veldig godt. På slutten står han i mot og sier i fra til mobberne. Sammenliknet med "Liket", er vår avslutning litt annerledes. I "Liket" lykkes selvmordsforsøket, i vår film mislykkes det. Hovedpersonen måtte ikke dø for at vi skulle få fram budskapet i filmen vår. Mobberne fikk en ny sjanse til å ordne opp, men det er ikke alltid det ender bra i virkeligheten. Derfor bør man tenke over det, før det går for langt.

Jeg er veldig fornøyd med resultatet. Vi har fått en del respons av foreldre og venner på at det er en film som gjør inntrykk, og det er jo akkurat det vi håpet på! Vi ville at folk skulle se hva som kan være konsekvensene av mobbing og det synes jeg vi fikk til.